

OTPAD NIJE SMEĆE!

OTPAD ne bi trebao završiti u smeću! To su one stvari koje nam više ne trebaju ali se mogu ponovno iskoristiti, popraviti ili reciklirati.

SMEĆE je dio otpada koji završava na odlagalištima smeća, a često se odbacuje i u prirodu stvarajući pri tome divlje deponije.

OTPADAK je smeće koje je završilo u okolišu.

Otpadom smo nazvali sve one stvari koje nam više nisu potrebne i želimo ih se riješiti. Najveći dio otpada iz kućanstva su otpaci hrane, papir i materijali za pakiranje (ambalaža).

U prirodi nema otpada. Priroda se brine da svaki izvor i korištenje tog izvora bude ponovno korišten i ugrađen kao podloga za neke druge procese.

U prirodi postoji neprestano kruženje izvora i na taj način onemogućeno je stvaranje otpada. Ljudi korištenjem izvora iz prirode stvaraju otpad koji na neadekvatne načine vraćaju natrag u prirodu, pri čemu je kruženje tvari u prirodi narušeno.

Dakle otpad nastaje kao posljedica čovjekovog pogrešnog upravljanjem resursima u prirodi.

Evo kako najčešće izgleda kanta s otpacima kod nas:

Odvojeno prikupljanje po vrstama

Organski otpad čini nešto više od jedne trećine ukupnog otpada u kanti za smeće, a sastoji se od kuhinjskih otpadaka (ostaci voća i povrća, ljuške jaja, ostaci kave i čaja, uvelo cvijeće...) otpadaka iz vrta (lišće, otpalo voće, sitno isjeckano granje, korovi, trava...)

Kompostiranje je najprihvatljiviji način zbrinjavanja organskog otpada. Kompostiranjem se iz organskog otpada dobiju vrijedne humusne tvari koje služe za obnovu i poboljšanje kvalitete tla.

Papir čini drugu trećinu sadržaja kanti za smeće. Recikliranjem starog papira štedi se električna energija, voda i drvo.

Za proizvodnju 1 tone papira srednje kvalitete mora se posjeći dva stabla i potrošiti 240 000 l vode i 4700 kwh električne energije. Istu količinu papira može se proizvesti od starog papira uz utrošak 180 l

vode i 2750 kwh električne energije.

Plastika u kanti za smeće poseban je problem. Oporaba plastičnog otpada komplicirana je i otežana mnogovrsnošću plastičnih materijala. Zato je s ekološkog stajališta najodgovornije izbjegavati korištenje plastičnih proizvoda, naročito plastične ambalaže. Plastična vrećica ili boca u prirodi se razgrađuje 100-1000 godina. Stoga plastičnu ambalažu koju ne možemo izbjeći moramo svakako odvojeno prikupljati.

▪ **Staklo** u kanti za otpatke vrijedna je sekundarna sirovina. Odvojenim prikupljanjem po vrstama stakla i recikliranjem štedi se sirovine i energiju. Jedna povratna staklena boca zamjenjuje 40 nepovratnih, što znači - 40 puta manji volumen otpada! ▪

Metali se u mnogim gradovima i mjestima otkupljuju već odavno. Organiziranim odvojenim sakupljanjem bolje će se iskoristiti ove vrijedne sekundarne sirovine i spriječiti njihovo rasipanje.

Opasni otpad čini samo mali dio ukupne mase otpadaka, ali predstavlja veliku opasnost za okoliš. Tu spadaju: ostaci lijekova, baterije i akumulatori, rabljeno motorno ulje, pesticidi, herbicidi, ostaci boja i lakova, fluo-cijevi, elektronički otpad...

Ostali otpad čini građevinski materijal, koža, auto-gume... On se također velikim dijelom može reciklirati.